

ZUŠ
HOSTIVÁŘ

Bulletin

informací č.15

2018-2019

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

Vážení přátelé,
možná vám to nebude připadat jako něco převratného, když řeknu, že **kvalitní školu dělají kvalitní učitelé**. V povědomí nás, komunity českých základních uměleckých škol (a nejen ZUŠek), to ale stále není samozřejmá představa. Pořád přetrvává dojem, že „kvalitní škola“ se pozná především podle toho, kolik je ve škole interaktivních tabulí, jak krásně zahraje orchestr na plese, kolik ocenění přinesou žáci ze soutěží a zda některé „výsledky“ našich dětí snesou srovnání s výkony studentů konzervatoře. Stejně zavádějící je představa, že „škola musí být stále vidět“. Co největší množství koncertů, veřejných představení, výstav a „akcí pro zřizovatele“, ve snaze se „zviditelnit“, tak často odklání základní umělecké školy od jejich pravého poslání. Více než vzdělávacími institucemi se tak nepozorovaně stávají spíše uměleckými agenturami, ve kterých už tolik nejde o výchovu a vzdělávání, ale o „nacvičování“ na nějakou tu veřejnou prezentaci. V době vzestupu populismu, „celebritizace“ veřejného prostoru, zpovrchnění kultury nejrůznějšími „OPEN“ akcemi a stíráním rozdílů mezi skutečnými hodnotami a „prezentovatelnými výsledky“, se jeví nasměrování školy „dovnitř“ a ne „ven“, jako nepřilíhající prozíravé. **A přesto právě touto cestou jsme se na naší škole vydali.**

Zabýváme se tím, proč a jak žáky v umělecké činnosti hodnotit, zda jim ve 21. století za dobrovolně zvolené muzicírování a hraní divadla dávat známky. Jak školu otevřít pro děti, které mají speciální vzdělávací potřeby a jak jim umožnit zažít pocit úspěchu, který na ně v jiných typech škol asi jen tak nečeká. Přemýšlíme, proč dělat tzv. „postupové zkoušky“, když tato zkouška ve skutečnosti žádný „postup“ nepřináší. Uvažujeme, jak vést děti ke kritickému myšlení, když my sami, učitelé, jsme k tomu ve školách nebyli vedeni. Zabýváme se tím, jak být s rodiči na jedné lodi, aby cítili, že jsou pro nás něco víc, než jen „zákonní zástupci“. A u toho všeho nezapomenout, jak důležité je vést žáky k tomu, aby se naučili **co nejlépe zvládat svoje řemeslo**. Aby si už v dětském věku odnesli zkušenost, že koláče bez práce, chutnají podobně, jako nám dospělým koblihy, napečené z vyprázdněných slov politiků a jejich marketingových kampaní. Věřím, že ono nasměrování „dovnitř“ je zároveň i odpovědí na otázku, co dělat, když se nám v naší zemi něco nelíbí a chtěli bychom to změnit - **začít nejprve u sebe**.

Hezké léto a prima prázdniny!

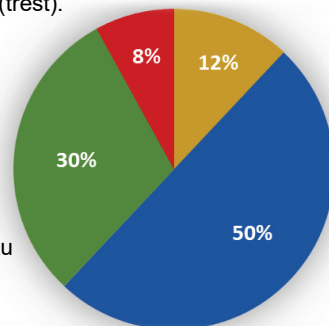
Jiří Stárek, ředitel školy

Hodnocení žáků je hlubší téma, než jen diskuze, zda známka ano, či ne.

Smyslem „hodnocení“ nemá být pochvala (odměna) nebo pokárání (trest). Smyslem hodnocení je poskytnout žákovi dostatek informací, které mu pomohou v jeho dalším rozvoji. Výčitky (ale i chválení), ve skutečnosti nevedou děti k samostatnosti! Jen se tak pěstuje závislost na názoru nás dospělých. Sebevědomé a přitom slušné občany, kteří se nepodbízejí „vrchností“, je třeba vychovávat jinak.

Není jednoduché pokoušet se aplikovat něco, co jsme my, učitelé, nezažili a nebyli k tomu ani vychovávaní. Začali jsme proto o tom mezi sebou diskutovat, do školy si pozvali odborníky na problematiku hodnocení žáků a také si udělali anonymní dotazník, abychom se dozvěděli, jak na tom jsme a na co doopravdy máme.

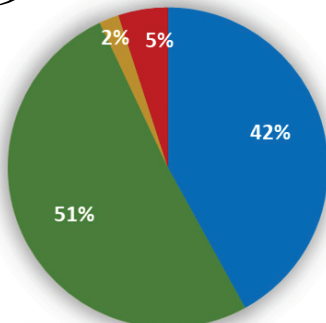
Podle výsledků to vůbec nevypadá beznadějně:

Jak těžké je pro mne změnit přístup k dětem z tzv. „mocenského vztahu“ založeném na pochvalách a výtkách, který, bez ohledu na mou intelektuální, fyzickou i jinou převahu, bude založený na „respektu“?

- Je to snadné 12%
- Je to zvládnutelné 30%
- Je to náročné, ale zvládnutelné 50%
- Je to velmi těžké 8%

Jak se mi letos dařilo při výuce „respektující přístup“ uplatňovat?

- Ano dařilo ve většině případů 42%
- Dařilo, ale často jsem na to zapomínal 51%
- Zatím neumím hodnotit jinak, než pochvalou nebo pokáráním 2%
- Žádnou změnu jsem neuplatnil 5%

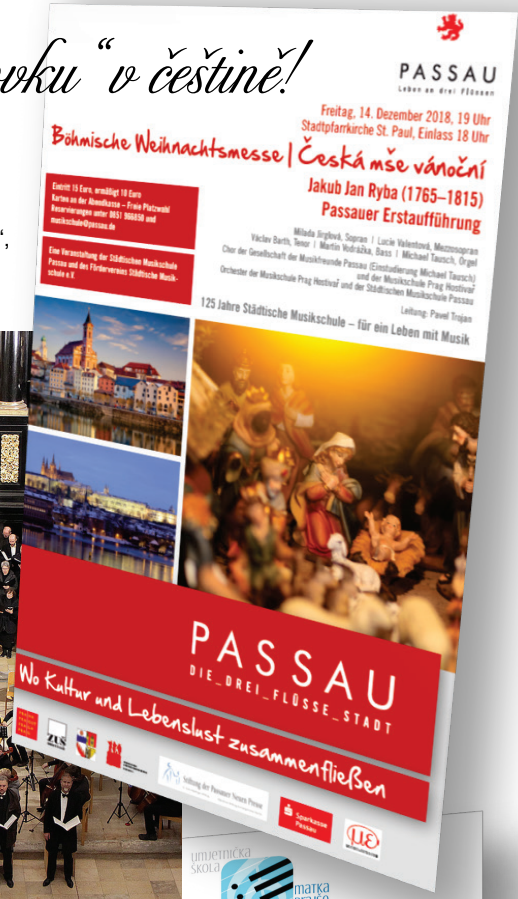
Nad hodnocením žáků uvažovali i učitelé, kteří si dobrovolně plní „OPPR“ (osobní plány profesního rozvoje). Tématem jejich setkání bylo „založení a vedení vlastního profesního portfolia“ (...lektorce, která seminář vedla, se ve škole natolik zalíbilo, že se od příštího školního roku stane členem našeho pedagogického sboru☺).

Partnerská škola v Německu navcičila „Rybovku“ v češtině!

Mimořádným počinem bylo letošní provedení České mše vánoční J. J. Ryby v německém Passau. U příležitosti 125. výročí založení své školy (Städtische Musikschule - Passau) ji navcičili kolegové z partnerské školy v českém jazyce a nás pozvali na společné provedení. Naši žáci, učitelé ze ZUŠ Hostivař, rodiče z pěveckého sboru i seniorští studenti z Akademie umění a kultury, kteří přijeli do německého Passau účinkovat, tak mohli zažít, jaké to je, když něco nedělají pouze „Češi“ a „Němci“, ale když to dělají evropští spoluobčané.

Ti, kteří se podíleli na organizaci a provedení „Rybovky“ (zleva): **Peter Höttl** - majitel muzea skla a hotelu "Wilder Mann" v Passau, **Pavel Trojan** - dirigent Hostivařského komorního orchestru ZUŠ, **Michael Tausch** - sbornistr a varhaník, **Gottfried Wölfl** - zástupce ředitelky Städtische Musikschule, **Dr. Pankraz Freiherr von Freyberg** - předseda Spolku na podporu Städtische Musikschule, **Barbara Blumenstingl** - ředitelka Städtische Musikschule Passau a **Jiří Stárek** - ředitel ZUŠ Hostivař.

Koncertovali jsme také v Chorvatsku a Polsku

Na závěrečném koncertě 12. ročníku Mezinárodního festivalu Edmunda Szymańskiego v Polsku vystoupil Hostivařský dechový orchestr pod vedením uč. Oldřicha Ledabyly. Třetí Mezinárodní orchestrální festival v chorvatském Rabacu naopak ukončil dechový orchestr Junior ZUŠ Hostivař, který vede uč. Josef Zettl.

Kultura školy se pozná ve chvíli, kdy se ze školy odchází, ne když se do školy přichází. Při nástupu nového zaměstnance je vedení školy vždy sympatické, vstřícné a jako „sympaták“ se jistě jeví i přicházející kolega. Když se ale ve škole končí (a třeba jen v nějaké funkci), tehdy se teprve pozná, zda si vedení školy člověka opravdu vážilo a zda projevovaná důvěra a úcta nebyly (a nejsou) jen předstíranými technikami nějaké firemní komunikace. U odcházejícího kolegy to pak obráceně platí stejně. Pan **Antonín Krňoul** zastával na naší škole funkci statutárního zástupce ředitele 13 let a rozhodl se, že letos své „zástupcování“ již ukončí. Ve své funkci byl k ostatním kolegyním a kolegům vždy chápající, ale přesto důsledný, a mimořádně pečlivý. Díky svým životním zkušenostem se těšil (a nadále těší) přirozenému respektu, o který nepřichází ani ve chvílích svého osobitého humoru. Protože je také vnímavým učitelem, který má děti rád, bude na naší škole nadále působit jako pedagog. S jeho osobou tak zůstane neodmyslitelně spojeno nejen několik mimořádně úspěšných let existence naší školy, ale i vzácná „kultura odcházení“.

Milý Tondo, díky za všechny ty roky skvělé spolupráce!

**Kontakt: ZUŠ Praha 10 – Hostivař, Trhanovské nám. 8, tel.: 271 750 392, e-mail: info@zus-hostivar.cz
Akademie umění a kultury pro seniory, akademie@zus-hostivar.cz, www.facebook.com/akademieprahy15
www.zus-hostivar.cz**

